

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΗ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1940

ΑΡΙΘ. 23

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΗΜΩΝ ΑΓΩΝΑ

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν ἡ μικρὰ Ἑλλάς ἀμύνεται πρὸς τὰ πλήγματα τῆς ἀδίκου ἐπιθέσεως μιᾶς μεγάλης δυνάμεως, τῆς φασιστικῆς Ἰταλίας, ἐπιλαθόμενης ὅτι ἐντεῦθεν ἐξεπορεύθησαν οἱ ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ γεννήσαντες καὶ τὸ πρῶτον γάλα τῆς εὐσεβείας ποτίσαντες αὐτήν, καὶ κατόπιν πάλιν οἱ διαλύσαντες τὰ νέφη τοῦ μεσαιωνικοῦ σκότους καὶ ἐν τῷ Ἑλληνικῷ πνεύματι καὶ τῇ Ἑλληνικῇ παιδείᾳ εἰς λουτρὸν παλιγγενεσίας καὶ ἀναγεννήσεως ἀναβαπτίσαντες καὶ εἰς τὸ φῶς καὶ τὴν ἀλήθειαν ἐπαναγαγόντες αὐτήν.

Καὶ ἀφοῦ ἐξήντησεν ὅλας τὰς ἀφορμὰς, ὑπομιμησκοῦσας τὰς προφάσεις τοῦ λύκου τοῦ Αἰωπείου μύθου, ἵνα καταβροχθίσῃ τὸ ἀρνίον, ἀφοῦ ἐν χριστιανικῇ μεγάλῃ πανηγύρει τῆς Παναγίας ἐπικρανε τὴν χαρὰν τῆς Ἑορτῆς διὰ τοῦ τορπιλισμοῦ τοῦ μετέχοντος τῆς πανηγύρεως Ἑλληνικοῦ Εὐδρόμου «Ἑλλη», ὁ δὲ Ἑλληνικὸς λαός, φεύγων τὰς ἀφορμὰς τῶν θελόντων ἀφορμὰς, κατέπινε τὸν ἐκ τούτου πόνον καὶ τὴν πικρίαν καὶ ἐσιώπα, ἐν τέλει κρύψασα τὸ δολοφόνον ξίφος ὑπὸ τὸν πέπλον τῆς νυκτός, ἐπετέθη κατὰ τῆς ἡμετέρας Πατριδος, ἵνα καταλύσῃ τὴν ἀντὶ πολλοῦ αἵματος κηθεῖσαν καὶ φυλαχθεῖσαν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν αὐτῆς, καθ' ἡμέραν δὲ πλήττει ἀπὸ ἀέρος ἀμάχους πληθυσμοὺς ἀνοχυρῶτων πόλεων καὶ χωρίων καὶ κρημνίζει ναοὺς τοῦ Θεοῦ. Καὶ κατὰ τούτων μὲν ὡς καὶ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀμύνεται ἡρωϊκῶς ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς καὶ Λαός.

Ἀλλὰ τὴν ἀδίκον καὶ ἀντίθεον ταύτην προᾶξιν τῆς ἐπιθέσεως τῆς Φασιστικῆς Ἰταλίας καὶ τοὺς ἐμπρησμοὺς θεωρεῖ καθήκον τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νὰ καταγγείλῃ εἰς τὰς ἀπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, καὶ πέποιθεν, ὅτι ὅλα κατὰ τὸν νόμον τῆς τῶν μελῶν τοῦ αὐτοῦ σώματος κοινωνίας καὶ ἀλληλεγγύης θὰ ἀγανακτῆσθε ἐπὶ τοῖς τολμηθεῖσι καὶ θὰ λογισθῆτε, ὅτι ἡ γενομένη ἐπιθέσις εἶνε ἀνατροπὴ θεῶν καὶ ἀνθρωπίνων νόμων καὶ τυραννὶς καὶ ὕβρις κατὰ τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων. Παρακαλεῖ δὲ νὰ ἀναλάβητε ζῆλον Χριστοῦ καὶ διαμαρτυρηθῆτε καὶ κινήθητε καὶ κινήσητε τοὺς λαοὺς ὑμῶν ἀξίως τοῦ ἀδικήματος, ἵνα μάθωσι πάντες ὡς κοινὸν ἐχθρὸν νὰ νομίζωσι τὸν ἄσπλαγα καὶ νὰ προΐσταγαι τῶν ἀδικουμένων καὶ νὰ ἀμύνωνται ὑπὲρ τῶν αἰώνιων καὶ ἀκαταλύτων τῆς χριστιανικῆς

θρησκείας ἀληθειῶν, τῆς δικαιοσύνης, ἐλευθερίας, ἀληθείας καὶ ἀγάπης, ὑπὲρ ὧν Χριστὸς ἀπέθανε καὶ τὰς κατὰ τόπους Ἐκκλησίας τῆς Οἰκουμένης φρουροὺς αὐτῶν, ὡς καὶ τοῦ ὅλου χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, κατέστησεν.

Εὐδῶμεθα ὅση ἡμῖν δύναμις, ἵνα ὁ Κύριος παύσῃ τὰ φουάγματα τῶν Ἐθνῶν καὶ ἀποδώσῃ τοῖς λαοῖς καὶ τῇ Οἰκουμένῃ τὴν ἐλευθερίαν, τὴν εἰρήνην καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

Η Γ. ΣΥΝΟΔΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΙΝ

Ἐσχύτως ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἀνταποκρινομένη εἰς τὴν πρὸς τὸν διανοσούμενον κόσμον τῆς Ἑλλάδος ἀπευθυνθεῖσαν πρόσκλησιν τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Κυβερνήτου πρὸς πνευματικὴν ἐπιστράτευσιν, ἐξαπέλυσε πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας τοῦ Κράτους τὴν κάτωθι Συνοδικὴν τηλεγραφικὴν ἐγκύκλιον:

Ἄριθ. Πρωτ. 3129 Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Νοεμβρίου 1940
ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ 317

Πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Βαρυσήμαντος πρόσκλησις Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου εἰς πνευματικὴν ἐπιστράτευσιν, βαθύτατα ἀπληροῦσα εἰς συνείδησιν μητρὸς Ἐκκλησίας, προάγει Ἱερὰν Σύνοδον προτρέψαι ὑμᾶς καὶ δι ὑμῶν ἅπαντα Ἱερὰν Κλήρον, ὅπως ἀδελαιέπτως ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Ναοῦ ἐμπνέη πάση δυνάμει εὐσεβεῖ λαῷ θάρρος, παρηγορίαν, ἐνθουσιασμόν, ἐγκρατέρησιν, ἀνδρείαν, ὑπομνήσκη δίκαιον καὶ ἱερότητα ἀναληφθέντος τιμίου ἀγῶνος, ἐπικουρῇ αὐτῷ παντοίας παρουσιαζομένης ἀνάγκαις καὶ ἐισχύῃ ἀκράδαντον πεποιθήσιν ἐπὶ τελικὴν νίκην Ἐθνους καὶ θριαμβὸν ἰδανικῶν, ὑπὲρ ὧν ἔκπαλαι ἀγωνίζεται καὶ μοχθεῖ.

Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΣΥΜΠΑΘΕΙΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ὁ Πριμῆτος τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, Ἀρχιεπίσκοπος Καντερβουρίας κ. Κόσμο Λάγκ, ἀπέστειλε τῷ Μακ. Ἀρχιεπισκόπῳ τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

«Ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας ἀποστέλλω τῇ Ἑμετέρῃ Μακαριότητι καὶ τοῖς Ἱεράρχαις, τῷ κλήρῳ καὶ τῷ λαῷ τῆς Ἑμετέρας Ἐκκλησίας χαίρετιμόν συμπάθειας καὶ ἐνθαρρύνσεως ἐπὶ τῇ ἀπροκλήτῳ κατὰ τῆς ἡμετέρας χώρας ἐπιθέσει. Εὐχόμεν ὅπως τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Θεοῦ καὶ τῇ βοηθείᾳ τῆς χώρας ταύτης διαφυλαχθῇ ἡ ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος».

Πρὸς τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Καντερβουρίας ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀπήντησεν ὅδε:

«Τῇ αὐτοῦ Χάριτι, τῷ σεβασμιωτάτῳ Κόσμῳ Λάγκ, λόρδῳ ἀρχιεπισκόπῳ Καντερβουρίας. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εὐχαριστεῖ θερμῶς διὰ τὸ ἀδελφικὸν μήνυμα τῆς ἡμετέρας χάριτος καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας. Ἐν τῷ ἀγῶνι, εἰς ὃν ἀπεδύθημεν κατὰ τῆς ἀδίκου ἐπιθέσεως, τὰ ἐνθαρρυντικὰ λόγια τῆς Ἑμετέρας Χάριτος περὶ ἡμῶν».

σιν ἔτι μᾶλλον τὸ ὑψηλὸν φρόνημα τοῦ ἡμετέρου λαοῦ καὶ στρατοῦ. Καὶ ἡ συναίσθησις οὐ μάχεται παρὰ τὸ πλεονὸν τοῦ εὐσεβούς καὶ κραταίου ἀγγλικοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ κακοῦ καὶ πρὸς διάσωσιν ἐνὸς ἀνωτέρου καὶ ψυχικωτέρου πολιτισμοῦ, πληροῦ αὐτῶν ἐνθουσιασμοῦ καὶ ὑπερηφανείας. Κύριος κρατῶν κοινὸν ἡρωϊκὸν ἀγῶνα ἀδελφῶν συμμάχων λαῶν.

Ἦ Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΔΕΗΣΙΣ ΕΝ Τῷ ΚΑΘΕΔΡΙΚῷ ΝΑΨΙ ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΕΡ ΕΥΘΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΙΕΣΑΓΟΜΕΛΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἰ. Ναψ τῶν Ἀθηνῶν ἐγένετο τὴν παρελθούσαν Κυριακῇ, εὐθὺς μετὰ τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν, δέησις ὑπὲρ ενισχύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος. Τῆς τελετῆς προσέτη ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος, ἀναγνούς τὴν ἐξῆς Εὐχὴν, συντεθειαν δάσει τῶν ἱερῶν Κειμένων τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῶν εἰδικῶν Εὐχῶν τοῦ Μεγάλου Εὐχολογίου, καὶ δεηθεὶς ὑπὲρ τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως ἡμῶν καὶ τοῦ πιστοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν στρατοπέδων αὐτῶν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μέγας καὶ ἰσχυρός, ἐφ' ὃν ἤλιπσαν οἱ Πατέρες ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περὰ τῶν τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρῶν, Σοῦ δεόμεθα καὶ Σέ παρακαλοῦμεν, ἄνες, ἄφες τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ μνήσθητι τοῦ λαοῦ Σου. Οἰκτίρησον, ὁ φιλανθρωπότατος Θεός, ὁ συμπαθέστατος καὶ ἐλεήμων Δεσπότης, καὶ μὴ τῷ θυμῷ Σου ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ Σου παιδεύσῃς ἡμᾶς. Ἀλλὰ γενεὸς μεθ' ἡμῶν μαχητῆς ἰσχυρός, ὅτι οὐκ ἀδυνατεῖ παρὰ Σοὶ σφῆζειν ἐν πολλοῖς καὶ ἐν ὀλίγοις. Κατίσχυσον ἡμᾶς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐπὶ Σοὶ πεποιθήκαμεν, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι Σου τεθαυροῦκιμεν, καὶ πιστωθῆτω δὴ τὸ ρημᾶ Σου, Κύριε, ὁ ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς, ὅτι μεθ' ἡμῶν εἰ πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ὑψωθῆτω κέρας χριστιανῶν, τῶν ἐν ἀληθείᾳ κατεχόντων τὸν λόγον Σου, καὶ καταίσχυνθῆτωσαν οἱ διώκοντες ἡμᾶς, καὶ πτοηθῆτωσαν οἱ ἐκφοβούμενοι ἡμᾶς, καὶ ἐντραπητῶσαν καὶ συντριβῆτω ἡ ἰσχὺς αὐτῶν. Μὴ ἐάσῃς τὴν ράβδον τῶν ἐχθρῶν ἐπὶ τὸν κληρὸν ἡμῶν, τῶν εἰς Σέ προσφευγόντων. Ὅτι οὗτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν τῷ ὀνόματι Σου, Κύριε τῶν Δυνάμεων, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν καὶ τὰ τρόπαια τῆς νίκης κτησόμεθα καὶ μεγαλυνθσόμεθα.

Ναί, Δέσποτα Παντοδύναμε, ἐνάτισαι τὴν φωνὴν τῆς δεήσεως ἡμῶν, Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἐνίσχυσον τὴν κεφαλὴν ἡμῶν ἐν ὄρα πολέμου. Ἐνίσχυσον τὸ στρατόπεδον καὶ δυνάμωσον καὶ ὀχύρωσον αὐτό, ὡς ἔδωκας ἰσχὺν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καὶ Δαβὶδ τῷ προφήτῃ Σου καὶ τοῖς Πατράσι ἡμῶν κατὰ τῶν ὑπεναντίων. Ἐξαπόστειλον τὴν χειρὰ Σου ἐξ ὕψου, ἐξελοῦ καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων, ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν διεξιά ἀδικίας. Κύριε, κλίνον Οὐρανούς Σου καὶ κατάβηθι ἄψιν τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται ἄστρα πρὸς ἀστραπὴν καὶ σκορπιεῖς αὐτούς· ἐξαπόστειλον τὰ βέλη Σου καὶ συνταράξεις αὐτούς. Ὅτι ἡμεῖς, οὐχ ἡμεῖς μόνον, ἱκανοὶ ἐσμέν πρὸς τὸ νικᾶν τὰ ἀντιπίπτοντα, Σὺ δὲ δυνατὸς εἰ πρὸς τὸ σφῆζειν ἡμᾶς. Σὺ δίδως ἰσχὺν τοῖς λαοῖς Σου καὶ βασιλεύει πιστοῖς,

καὶ ἐν τῇ δυνάμει Σου εἰς διώξεται χιλίους καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας. Τόξω γὰρ δυνατῶν, τῶν ἀποστατούντων ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων Σου, ἄσθε νοῦσι, καὶ οἱ ἀσθενεῖς, οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Σέ, περιζώνονται δύναμιν. Ὅτι Σὺ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν εἶ, καταριζόμενος τοὺς πόδες αὐτῶν ὡσεὶ ἐλάφου, καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἰστών αὐτοὺς καὶ διδάσκων τὰς χεῖρας αὐτῶν εἰς πόλεμον. Ναί, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν Λαόν Σου, καὶ ἐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου. Φύλαττε καὶ κραταίωσον τὸν εὐσεβεστάτον καὶ Θεοφύλακτον ἡμῶν Βασιλέα Γεώργιον, καὶ τὸν πιστὸν Βασιλέα τῆς συμμάχου Μεγάλης Βρετανίας Γεώργιον· σκέπε καὶ ἐνίσχυε τοὺς πιστοὺς καὶ φιλοχρίστους στρατιῶν αὐτῶν καὶ ἄσπασαν τὴν χάραν αὐτῶν, τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν καὶ εἰρήνην ἐν αὐτῇ.

Εὐπροσδεκτον ποιήσον τὴν δέησιν ἡμῶν, δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφσιν τῶν παραπτώματων ἡμῶν, σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν περὶ ἡμῶν Σου, ἀποδιώξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον Σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, πρεσβείαις τῆς Παναχρόντου, Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων τροπαιοφόρων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου, Δημητρίου καὶ Εὐγενίου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Ἡ Εὐχὴ αὕτη ἀνεπέμφθη καὶ ἐν Ἀγγλικῇ μεταφράσει ὑπὸ τοῦ Θεοφίλ. Ἐπισκόπου Ταλαντίου. Ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναψ παρετήσαν οἱ ἐν Ἀθῆναις ἀρχηγοὶ τῶν Ἀγγλικῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων θαλάσσης, ξηρᾶς καὶ ἀέρος, ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἀγγλίας, τὸ προσωπικὸν τῆς ἐν Ἀθῆναις Ἀγγλικῆς Πρεσβείας, ὁ ἐν Ἀθῆναις Ἀγγλος ἀντιπρόσωπος ἐν τῇ Διεθνῇ Οἰκονομικῇ Ἐπιτροπῇ, ὁ αἰδέσιμώτατος Ἐφημέριος τῆς ἐν Ἀθῆναις Ἀγγλικῆς Ἐκκλησίας, τὰ Μέλη τῆς ἐν Ἀθῆναις Ἀγγλικῆς Παροικίας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνοαγγλικοῦ Συνδέσμου κ. Μεγαλόπουλος καὶ πολλὰ τῶν Μελῶν. Μετὰ τὴν δέησιν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος προσεφώνησε τοὺς προσελθόντας Ἀγγλους διὰ τῶν ἐξῆς:

Μετὰ συγκινήσεως καὶ ἀγάπης πολλῆς χαιρετίζομεν τὴν ἐν τῷ Ἱερῷ τούτῳ Καθεδρικῷ Ναψ παρουσίαν τῆς προσφιλοῦς ἡμῖν Ἀγγλικῆς Παροικίας ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ αἰδεσιμωτάτου ἐφημερίου αὐτῆς κ. Raymond.

Καὶ χαιρετίζομεν ὑμᾶς ὡς ἐκπροσώπους τοῦ ἀδελφοῦ καὶ γενναίου καὶ ὑπερήχου συμμάχου Ἀγγλικοῦ λαοῦ, μεθ' οὗ τοσοῦτοι ἱστορικοὶ καὶ ψυχικοὶ δεσμοὶ καὶ κοινὸι ἀγῶνες συνδέουσιν ἡμᾶς. Ἠλθετε, ἵνα μετὰ σῆμα τῆς δεήσεως, ἦν ἀνεπέμφαμεν πρὸς τὸν Ὑψιστον Θεὸν ὑπὲρ ἐνίσχύσεως τοῦ κοινού ἀγῶνος, εἰς ὃν ἀπεδύθημεν, ἵνα διασώσωμεν ὅ,τι εὐγενές καὶ ὠραῖον ἐγέννησεν ἡ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ εἰς πολιτισμόν, τὸν ὅτιον ὀλιστικαὶ καὶ ἀντίθεοι δυνάμεις προσπαθοῦν νὰ καταστρέψουν. Καὶ ἵνα κατὰ τὸν Οὐρανοδρόμον ἐκεῖνον καὶ τῶν μυστηρίων ἐπάπτῃν. Ἀπόστολον Παῦλον, εἴπω, οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πᾶσι πρὸς αἶμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀρχαῖον, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας (Ἐφεσ. 6, 12-13).

Διὰ τοῦτο ἀμφοτέρω οἱ σύμμαχοι λαοὶ ἀναλάβωμεν τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυναθώμεν νὰ ἀντιστῶμεν ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ταῖς πονηραῖς, καὶ ἅπαντα καταστράφημεν αὐτάς. Ναί, Στάμεν καλῶς, περιεσπῆμεναι τὴν

δοσφύν ἡμῶν ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀναλαβάντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως ἐν ᾧ δυνασόμεθα πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι, ἀγρυπνοῦντες ἐν πίσῃ προσκαρτεροῦσιν καὶ δεήσει περὶ τῶν μαχομένων ἀδελφῶν ἡμῶν, ἵνα ὁ Κύριος κρατῇ αὐτοὺς τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς καὶ καθοδηγῇ ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν καὶ ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν. Ἀμήν.

Πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον ἀπήντησεν ὁ αἰδεσ. Ἀγγλος ἱερεὺς κ. Reymers διὰ τῶν κάτωθι:

Ἐκ μέρους τοῦ Λαοῦ μου, τῆς Βρετανικῆς Κοινότητος, εὐχαριστῶ θερμότατα τὴν ὑμετέραν Μακαριότητα διὰ τὴν πλήρη ἀγάπην προσλαλιᾶν καὶ ὑποδοχῆν καὶ διὰ τὴν εὐκαιρίαν, ἣν ἐδώκατε πρὸς ἡμᾶς, ὅπως ἐλθῶμεν ἐνθάδε καὶ ἐνωθῶμεν μετ' ὑμῶν καὶ τοῦ λαοῦ ὑμῶν ἐν τῇ προστορᾷ τῆς κοινῆς ἡμῶν περιστάσεως πρὸς τὸν ἑθρόνον τοῦ Θεοῦ. Ταπεινῶς ἀλλὰ μετὰ πεποιθήσεως δυνάμεθα νὰ ἐμπιστευθῶμεν αὐτῷ τὴν περιστάσιν ταύτην. Πρέπει νὰ εἶναι σύμφωνον πρὸς τὸ θέλημά Του, ὅτι οἱ ἄνθρωποι ὀφείλουσι νὰ ὑπερασπίζωσι τὴν χώραν αὐτῶν, τοὺς οἰκοὺς αὐτῶν καὶ τὴν ἐλευθερίαν των. Πρέπει νὰ συμφωνῇ πρὸς τὸ θέλημά Του καὶ τὸ ὅτι αἱ πονηραὶ δυνάμεις, αἵτινες τώρα διέπτυσιν μίαν κολοσσαίαν μηχανὴν πολέμου, θέου ὅπως ἀντικρουσθῶσιν ἵνα ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀλήθεια, ἡ εὐσπλαγχνία καὶ ἡ ἐλευθερία μὴ ἀπολεσθῶσιν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Ἐν τούτῳ τῷ πολέμῳ ἡμῶν ἐναντίον τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους, αἵτινες ὑποδουλοῦσι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, εἶναι μεγάλη εὐτυχία δι' ἡμᾶς τὸν Βρετανικὸν Λαόν, νὰ ἔχωμεν ὡς συντρόφους ἡμῶν τοὺς ἀγαπητοὺς ἡμῶν ἀδελφοὺς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸν Λαόν τῆς Ἑλλάδος. Ἀπὸ μακροῦ εἴμεθα στενοὶ φίλοι ἐν Ἐκκλησίᾳ καὶ Πολιτείᾳ, ὃ δὲ πρῶτον πόλεμος ἦλθεν ὅπως εἰπέρ ποτε φέρη ἐγγύτερον τοὺς πνευματικὸς καὶ πολιτικὸς δεσμούς, οἵτινες συνδέουσιν ἡμᾶς. Οὕτως ἐν τῷ μυστηριώδῳ σκοπῷ τοῦ Θεοῦ δύναται νὰ ἀναδυθῇ ἀγαθὸν ἀπὸ τὰ πονηρὰ σχέδια τῶν ἀνθρώπων. Ἠλθομεν εὐχαριστῶσαι ταύτην τὴν πρῶταν νὰ ἐνώσωμεν μετ' ὑμῶν τὰς δεήσεις ἐν τῷ Καθεδρικῷ τούτῳ Ναῷ, ἐνθα μόλις κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ ἡμέτερος Ἀρχιεπίσκοπος ἦλθε νὰ πράξῃ τὸ αὐτό. Ἠλθομεν ὡσαύτως, ἵνα μαρτυρήσωμεν τὴν ἀπόφασιν ἡμῶν, ὅπως μηδεμιᾶς φεισθῶμεν προσπάθειας, ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν, εἰς τὸ νὰ στηρίξωμεν ὑμᾶς εἰς τὴν δοκιμασίαν τῶν προκειμένων ἡμερῶν. Ἐν τῷ μεταξύ χρόνῳ ἐμπιστευόμεθα εἰς τὴν προστασίαν τοῦ Οὐρανίου ἡμῶν Πατρὸς πάντας ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ὑπηρετοῦν ταύτην τὴν χώραν ὡς καὶ τὴν ἡμετέραν, ἐν θαλάσῃ, ἐν ξηρᾷ, ἐν ἀέρι, ἐν γραφείοις, ἐν ἀγροῖς, ἐν ἐργοστασίοις, δεόμενοι Αὐτοῦ, ὅπως λάβῃ εἰς χεῖρας Αὐτοῦ ἐκείνους καὶ τὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον ὑπηρετοῦσιν Εἴθε ἡ πίστις νὰ ἐπικρατήσῃ τοῦ φόβου ἢ δικαιοσύνης τῆς δυνάμεως, ἢ ἀλήθειας τοῦ ψεύδους, ἢ ἀγάπης καὶ ἐμόνοιαν πάντων.

Μετὰ τὴν Τελετὴν ἐπεσεκέφθησαν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ τὸν Μακαριώτατον αἰ ἀνωτέρω παραστάντες ἐν τῷ Ναῷ.

Η Ι. ΣΥΝΟΔΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΛΗΓΕΝΤΑΣ ΕΚ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΩΝ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος πρὸς τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας, ὧν αἱ ἐπαρχίαι ἐπλήγησαν ἐκ βομβαρδισμῶν, ἀπέστειλε τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

Ἱερὰ Σύνοδος βαθυτάτη δδύνη καὶ πόνῳ παρακολουθοῦσα ἀλλεπαλλήλους βομβαρδισμοὺς ἀμάχου πληθυσμοῦ ὑμετέρας Παροικίας, δλόψυχον ἐκφράζει συμπάθειαν καὶ εὐχεται, ἵνα Κύριος ὁ Θεὸς φρουρῇ, ἐνισχύῃ καὶ σώσῃ δοκιμαζόμενον λαόν Αὐτοῦ καὶ μαχομένον ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος Φιλόχριστον Στρατόν, ὅτι ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν ταῖς θλίψεσι ταῖς εὐφρούσαις ἡμᾶς σφόδρα καὶ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν ἀπὸ τίνος δειλιάσομεν;

ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Εἰς τὸ τηλεγράφημα τοῦτο τῆς Ἱ. Συνόδου ἀπήντησαν οἱ Σεβ. Ἱεράρχαι, εὐχαριστοῦντες ἐκ μέρους τοῦ ποιμνίου των καὶ ἑαυτῶν.

ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Τηλεγράφημα ἐκ Κατροῦ ἀναφέρει, ὅτι, τὴν πρῶταν τῆς παρ' ελθούσης Κυριακῆς, ἐτελέσθη εἰς τὸν ἕκστὸν Ναόν τῶν Πατριαρχείων, διακεκοσμημένον μετ' Ἑλληνικὰς καὶ Ἀγγλικὰς σημαίας καὶ παρουσία τοῦ Ἑλληνος πρεσβευτοῦ κ. Καφάλη καὶ τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν ἀρχῶν, δέησις ὑπὲρ τῆς νίκης τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων Ἐγχοροστάτησεν ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Βαβυλώνας, ὁ ὁποῖος, ἀντὶ τοῦ ἀπουσιάζοντος Πατριάρχου, ἐξέφώνησεν ἐμπνευσμένον πατριωτικὸν λόγον, διακοπτόμενον ἀπὸ ζωηρὰς ἐπευφημίας ὑπὲρ τοῦ Ἑθνους, τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Ὑπὲρ τὰς 8.000 ἀτόμων, ἐν ἐξάλλῳ ἐνθουσιασμῷ, εἶχον συγκεντρωθῆ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ ναοῦ καὶ εἰς τὰς γειτονικὰς δοξοῦς. Εἰς τὴν δέησιν παρέστησαν, μεταξὺ ἄλλων, ἑένων προσωπικοτήτων, ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ Βρετανικῶν δυνάμεων, στρατηγὸς Οὐίλσον, ἀντιπροσωπεύων καὶ τὸν ἐκ Κατροῦ ἀπουσιάζοντα Ἀγγλον πρεσβευτήν, οἱ ἐπιτετραμμένοι τῆς Πολωνίας, Ὁλλανδίας, Τσεχοσλοβακίας, Ἀλβανίας καὶ ἐπιτροπὴ τῶν ἐλευθερῶν Γάλλων.

ΟΙ ΝΑΟΙ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἐνέκρινεν ἐν λευκῷ τὴν χορήγησιν οἰασθῆποτε πιστώσεως, ἀναλόγως τῆς οἰκονομικῆς δυνατότητος ἐκάστου ναοῦ, διὰ τὴν συμμετοχὴν ταύτων εἰς τὸν ἐνεργούμενον ἔρανον διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Πατρίδος. Ἐπίσης διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως προτρέπει τὰ ἐκκλησιαστικὰ συμβούλια ὅπως πάντα τὰ χρυσὰ ἀναθήματα παραδεδούνη εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, τὸ δὲ ἀντίτιμον αὐτῶν διατεθῇ ὑπὲρ τῆς θαλασπικῆς ἀεροπορίας.

Η ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΝ. ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπηύθυνε πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Θρησκευμάτων τὸ κατωτέρω δημοσιευόμενον ἔγγραφο, εἰς ἀπάντησιν ἐρωτήματός του περὶ τοῦ τί φρονεῖ αὐτὴ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνισχύσεως τοῦ θρησκευτικοῦ φρονήματος τοῦ λαοῦ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄριθ. Πρωτ. 2644 Ἀθῆναι τῇ 24 Σ(β)ριου 1940 Διεκ. 2038

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, Διεύθυναι Θρησκευμάτων

Ἀπαντῶντες εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 78940 καὶ ἀπὸ 11ης τρέχοντος μηνὸς ὑμέτερον ἔγγραφο, δι' οὗ διεβίβασατε ἐν ἀντιγράφῳ τὸ ὑπ' ἀριθ. 33032 ἐν. ἔτ. ὁμοιον τοῦ κ. Νομάρχου Ἀττικοβοιωτίας περὶ τῶν ληπτέων μέτρων διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος τοῦ λαοῦ. Συνοδικῇ διαγνώμῃ, γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι δι' αὐτοῦ θίγεται σπουδαιότατον καὶ σοβαρώτατον ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα, ἀπὸ μακροῦ ἤδη ἀπασχολοῦν τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ὡς Ἀνωτάτην ἐν τῷ Κράτει Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχήν.

Συμφωνοῦμεν ἀπολύτως τῷ κ. Νομάρχῳ, ὅτι ὁ κυριώτερος τρόπος ἀνορθώσεως καὶ τονώσεως τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος τοῦ χριστεπανύμου πληρώματος εἶναι τὸ κήρυγμα τοῦ θείου λόγου, ἀλλὰ συστηματικῶς, καὶ ἰδιαίτατα τακτικῶς, ἐπιτελούμενον. Πρέπει ὅμως νὰ ληφθῇ καλῶς ὑπ' ὄψει, ὅτι διὰ

τοῦ παρ' ἡμῖν ἰσχύοντος θεομοῦ τῶν Ἱεροκηρύκων τακτικῶν καὶ ἀνελλιπές κήρυγμα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀκούηται πανταχοῦ καὶ πρὸ παντός ἐν τῇ ἐπαύθῳ χώρᾳ, καθόσον, ὅσον καὶ ἂν θελήσῃ ὁ εἰδικῶς ἐντεταλμένος τὴν διακονίαν τοῦ θείου κήρυγματος νὰ ἦ πιστὸς τοῦ καθήκοντος ἐπιτελεστής, δὲν δύναται, λόγῳ τῆς μεγάλης περιωφείας, εἰς ἣν ὀφείλει νὰ ἐργασθῆ, (τινὲς τῶν τακτικῶν Ἱεροκηρύκων ἔχουσι δικαιοδοσίαν καὶ ἐπὶ τριῶν καὶ ἐπὶ τεσσάρων πολιτικῶν ὀλοκλήρων ἐπαρχιῶν μετὰ πολυαριθμῶν πόλεων), νὰ ἔρχηται εἰς συχνὴν μετὰ πάντων ἐπικοινωνίαν. Αὐτόδηλον ἔξ ἀντιθέτου τυγχάνει, ὅτι τὸ ζωτικώτατον τοῦτο ζήτημα τελεσφόρως καὶ ἀποτελεσματικῶς θὰ ἐλύετο διὰ τῆς ἀποκτίσεως μεμερωμένου καὶ εἰδιωῶς κατηρητισμένου ἐφημερικοῦ Κλήρου, κηρύσσοντος καὶ παιδαγωγοῦντος ἀδιαλείπτως διὰ πρακτικῶν καὶ κατηχητικῶν κηρυγμάτων κατὰ πάσας τὰς Κυριακὰς καὶ ἐπισήμους ἑορτὰς τὸ ἐμπειστευμένον αὐτῷ λογικὸν ποίμνιον, καὶ κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον, καθόσον ὁ ἐφημέριος, ζῶν διαρκῶς ἐν μέσῳ τῶν ἐνοριτῶν του, ἐρχόμενος εἰς ἄμεσον μετ' αὐτῶν ἐπικοινωνίαν καὶ ἐπαφήν, σπουδαζῶν καὶ μελετῶν τὸν χαρακτήρα αὐτῶν, ἑξακριβῶν καὶ διαγιγνώσκων τὰ ἐλαττώματα, ἢ φ' ὧν οἱτοὶ κατέχονται, τὰς ἠθικὰς καὶ θρησκευτικὰς αὐτῶν ἐλλείψεις, τὰς ἐπιπολαζούσας παρ' αὐτοῖς προλήψεις καὶ δεσπομονίας, ἄμεσως δ' ἀντιλαμβάνόμενος καὶ πληροφοροῦμενος τὰς εἰσκομιζομένας τυχόν ἐν τῇ ἐνορίᾳ του ἑξωθεν ἀντιθρησκευτικὰς καὶ ἀντεθνικὰς ἰδεολογίας καὶ γενικῶς ἐν πᾶσι συμπάσχων καὶ συγκαίρων μετὰ τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ τέχνων, εἶναι ὁ περισσότερο ἐνδεδειγμένος καὶ δυνάμενος νὰ ἐσκίση καρποφόρον εἰσόδρασιν ἐπὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν, διὰ τῶν ἀκαταλύτων ἀληθειῶν τῆς ἀγιωτάτης ἡμῶν Πίστεως, καὶ νὰ ὀδηγῆ αὐτὰς εἰς νεμὰς σωτηρίας, τοῦθ' ὅπερ τυγχάνει ἐκ τῶν πρωτίστων τοῦ λειτουργοῦ τοῦ Ὑψίστου καθήκοντων.

Ἄλλὰ πρὸς ἐλίττειν τοῦ ἔργου τούτου καὶ τῶν λαμπρῶν αὐτοῦ ἀποτελεσμάτων, δεόν νὰ ἀποκτήσωμεν Κλήρον μεμερωμένον, τοῦτο δὲ καλὴν θὰ ἐπιτευχθῆ διὰ τῆς προτέρας οἰκονομικῆς αὐτοῦ ἀνυψώσεως, πρῶγμα τὸ δοτόν, ἐπὶ δεκαετηρίδας ἤδη διασχολεῖν Ἐκκλησίαν τε καὶ Πολιτείαν, ἔχει διὰ ζητηστικῆς ἐλπίδος ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ὅτι θὰ λυθῆ ὁριστικῶς διὰ τοῦ ἐπὶ μελέτῃ ἐν τῷ κατ' ἡμῶς Ὑπουργεῖῳ νέου περὶ ΤΑΚΕ νομοσχεδίου, τοῦ εἰδικῶς προβλεπόντος καὶ διασφραττίζοντος τὰ τῆς μισθολογίας τῶν ἐφημερίων.

Ὅθεν, ἔχοντας ἑα' ὄφει καὶ τὴν δημοσιότητα τοῦ νέου Νόμου περὶ Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Ἱεραιῶν Σχολῶν, προσηγομένη παρακαλέσαι ἡμᾶς θεομῶν, ναπεβήτε εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας, δια τὴν ἄσπαστον καὶ τίμιον, ἔργον καὶ δημοσίαν τοῦ οὐθέντος νομοσχεδίου ὡς νόμον τοῦ Κράτους.

Ἐπὶ πλέον δὲ ἔχοντας ἑα' ὄφει τὸ ἀληθινὸν κηρυγός, κατ' ὃ ἐλάττωσι τῶν θεολόγων κληρικῶν ἐν τοῦτο νὰ καταλάβωσι τὴν παρὰ τοῖς Ἱεραῖς ἀνωτάτοις πόλεσι τοῦ Κράτους τακτικὰς θέσεις Ἱεροκηρύκων, ὑπεβάλλομεν ἤδη διὰ τοῦ ἑπ' ἁριθ. 1914/1508 καὶ

ἀπὸ 28ης Ἰουνίου ἐν. ἑτ. Συνοδικῶς ἐγγράφου οὐκ ἴδιον Νόμου «περὶ τροποποιήσεων καὶ συμπληρώσεων τινῶν τοῦ ἑπ' ἁριθ. 2170/1940 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ Κρατιστακτικῶν Νόμων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», διὰ τοῦ ἑου ἁριθμοῦ τοῦ βασιῶν προβλεπεται πρόσθετος ἡμερησίως ἀποζημίωσις τῶν μὴ ἀπεσπασμένων Ἱεροκηρύκων, ἐξερχομένων τῆς ἑδρας τῆς Μητροπόλεως, διὰ τὴν διατέλειαν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν κατὰ τοῦ μήνα ἀπὸ τοῦ Μαΐου μέχρι καὶ τοῦ Ὀκτωβρίου, καὶ δὴ ἐπὶ πλέον τῶν ὁδοιπορικῶν αὐτῶν ἐξόδων.

Ταῦτα πάντα ἔχουσα ἑα' ὄφει ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, εὐελπιστοῦσα ἔδ εἰς τὴν ἐκ μέρους τοῦ κατ' ἡμῶς Ὑπουργεῖου ἐπιθέτησιν τῶν δύο διαληφθέντων νομοθετημάτων, ἀπεκδέχεται τοχρεῖαν τὴν ἐργασίαν καὶ δημοσίευσιν αὐτῶν, ἐπ' ἀνυπολόγιστον ὀφιλεία Ἐθνικῆς, Θρησκευτικῆς καὶ Ἡθικῆς τῆς Ἑλληνικῆς Χριστιανικῆς Κοινωνίας.

- † Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ
  - † Ο ΣΕΡΒΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΖΑΝΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ
  - † Ο ΛΡΑΜΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
  - † Ο ΓΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ ΠΟΥΛΥΚΑΡΠΟΣ
  - † Ο ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ ΜΟΝΥΣΤΙΟΣ
  - † Ο ΛΑΡΙΣΗΣ ΔΩΡΟΘΕΟΣ
- Ὁ Ὑπουργομαρτυροῦ
Λόκοι ΠΟΥΛΥΚΑΡΠΟΣ ΚΟΥΓΕΟΥΠΙΑΝΣ

ΑΡΧΙΜ. ΕΜΜ. Ι. ΚΑΡΠΑΘΙΟΥ
Καθηγητὸς τῶν Θρησκευτικῶν
καὶ ἐν Ν. Φιλαδέλφειᾳ γυμνασίῳ

[9]

ΦΥΣΙΣ ΚΑΙ ΕΝΝΟΙΑ
ΤΗΣ «ΠΑΤΡΟΤΗΤΟΣ» ΠΑΡΑ Τῷ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚῷ
Ε'

Ἐρχόμεθα ἤδη εἰς τὴν Ἐρα ρήν: τὸ Ἐδαγγέλιον. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ ὑπόστασις τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως διακρίνεται ἐπὶ τῆς δυνάμεως ἢ ἐξουσίας ἐκείνης τὴν ὑπόσιν ἡ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδωκεν εἰς τοὺς ἀγίους αὐτοῦ Ἀποστόλους πρὸς συγχώρησιν ἢ μὴ συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν τῶν πιστῶν. Ἐκφραστὴς τῆς ἐξουσίας ταύτης, καὶ ἄρα ἰδρυτικῆ τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως πρῶτος ὑπὸ τοῦ βασιῶ τῆς Ἐκκλησίας δομητὸρος εἶναι οἱ ἐπόμενοι λόγοι αὐτοῦ: «Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἀνεβύση καὶ λέγει αὐτοῖς: Ἀθάβε Πνεῦμα Ἄγιον ἐν τῶν ἀγίτων ἀγίτης, ἀγίενται καὶ σοῖς ἐν τῶν ἀγίτων ἀγίτης, κερδαινεταί!»

Ἐἴ ἐννοεῖ ὁ Κύριος διὰ τῆς παραγγεμένης δυνάμεως νὰ ἐγίενται ἁμαρτίας καὶ τὸς ἀγίτην ἁμαρτίας; Ἡ ἐννοια τῶν ὄρων ταῦτων δὲν εἶναι διάφορος ἀπὸ ἐκείνην τῆς ὑπόσιν καὶ πρὸς τῆς ἰδρυτικῆς ἡμῶν Μυστηρίου τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως, ἔδωκεν παρακαλέσασθαι τὴν ἰδρυτικὴν δύναμιν. Ἀπὸ καὶ ἐπὶ εἰς τὸν ἄγιον ἀπόστολον Πέτρον ἐλεγε: «Καὶ ὅτι οὐκ εἶμι κατὰ τῆς βασιλείας τῶν ὀρανῶν καὶ ὁ ἐν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, εἶμι καὶ ἐν τῶν ἐν τῶν οὐρανῶν, καὶ ὅτι τὰς παρὰ τῶν ἀγίτων ἀγίτων εἰς ἄλλοις τοῖς Ἀποστόλοις

1 Ὁμότιμος Δοκτῶρ. 2 Μαῖου 18,18.

λους λέγων, «Ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐάν δῆσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὅσα ἐάν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ»¹, ὅτε λοιπὸν τοιαῦτα ὑπισχεῖτο ὁ Κύριος, οὐδὲν ἄλλο ἔπραττεν ἢ προανήγγελλε τὴν παροχὴν τῆς ἐξουσίας τοῦ «ἀφιέναι» ἢ «κρατεῖν ἁμαρτίας» καὶ τὴν ἴδρυσιν τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως ἢ γενικώτερον εἰπεῖν, τοῦ λειτουργήματος τῆς Πνευματικῆς Πατρότητος.

Ἐν τοῖς Γραφικοῖς τούτοις χωρίοις, καὶ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἢ διαστολὴ τοῦ «ἀφιέναι» καὶ «μὴ ἀφιέναι», τοῦ «δεσμεῖν» καὶ τοῦ «λύειν», ἐπὶ πλεόν δε καὶ ἢ ἐρμηνεῖα καὶ ἢ γενομένη ἐφαρμογὴ αὐτῶν δεικνύουσιν ὅτι ἢ παρασχεθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κυρίου τοιαύτη ἐξουσία εἶναι φύσεως δικαστικῆς². «Ἀφιέναι ἁμαρτίας», ὡς ὀρθῶς καὶ βραχυλόγως ἐρμηνεύει ὁ μακαρὶτης δογματικὸς θεολόγος τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας Χρήστος Ἀνδρουτσος, σημαίνει: «ἀπαλλάσσειν ἀπὸ τῆς ἐνοχῆς καὶ ἀπὸ τῶν ποινῶν»³, ὡς καὶ πάλιν «κρατεῖν τὰς ἁμαρτίας» σημαίνει τὸ ἐναντίον, μὴ ἀπαλλάττειν τῆς ἐνοχῆς καὶ τῶν ποινῶν. Ὅπου δὲ ὁ λόγος περὶ ἐνοχῆς καὶ περὶ ποινῶν, εὐδῆλον ὅτι ἐνώπιον Κριτηρίου εὐρισκόμεθα. Εἰς τὴν ὑπακοὴν ἢ τὴν παρακοὴν τοῦ Χριστιανοῦ πρὸς τοὺς θεοὺς νόμους καὶ τὰ ἱερὰ τῆς Ἐκκλησίας θέσμιμα ἢ Ἐκκλησία, ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, διὰ τῶν τεταγμένων αὐτῆς Πνευματικῶν Πατέρων ἀπαντᾷ διὰ τῆς λύσεως ἢ δέσεως τῶν ἁμαρτιῶν. Τί εἶναι τοῦτο παρὰ ἀπόδοσις δικαιοσύνης καὶ πράξις δικαστικῆς:

Ἡ τῶν «κλειδῶν ἐξουσία», ἢ παρασχεθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν ἀπόστολον Πέτρον, καὶ ἢ ὁποῖα θὰ ἐξεδήλοῦτο ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς εἰς τὸ «δεσμεῖν» καὶ τὸ «λύειν», θὰ εἶχε—καὶ εἶχε—τὴν πρώτην καὶ κυρίαν αὐτῆς ἐφαρμογὴν εἰς τὸ ὅτι θὰ ἠδύνατο ὁ φορεὺς τῆς ἐξουσίας ταύτης, ὡς ἐρμηνεύει ὁ μακαρὶτης Δαμαῶς, εἰς τὸ «να εἰσάγῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ νὰ ποιῇ μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ τοὺς πιστεύοντας τῷ λόγῳ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἀποκλείειν καὶ ἀφορίζειν ταύτης τοὺς ἀσεβεῖς καὶ αἰρετικούς καὶ ἁμαρτωλοὺς ἀναξίους τῆς κοινωνίας αὐτῆς προσκαίρως ἢ καὶ διὰ παντός»⁴. Τί ἄλλο εἶναι τοῦτο παρὰ ἐνέργεια δικαστικῆς: Ἡ δικαστικὴ φύσις τῆς παρεχομένης ἐν προκειμένῳ ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἐξουσίας φαίνεται ἰδίᾳ ἐν τῶν συμφραζομένων, ἐν οἷς ὁ λόγος περὶ τῆς τηρητέας διαδικασίας ἐν τῇ διαγωγῇ τῶν πιστῶν πρὸς τοὺς ἁμαρτάνοντας ἐν Χριστῷ ἀδελφούς. Πότε ὁ Κύριος ποιεῖται μνείαν τῆς παρεχομένης ἐξουσίας, καὶ ὁποῖα ἄρα ἢ φύσις τῆς ἐξουσίας ταύτης: «Ἐάν, λέγει, ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὑπάγε καὶ ἐλεγγξον αὐτόν, μετὰ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου· ἐάν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου· ἐάν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ εἶτι ἕνα ἢ δύο, ἕνα ἐπὶ στόματος δύο ἢ τριῶν μαρτύ-

ρων σταθῆ πᾶν ῥῆμα· ἐάν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπέ τῇ Ἐκκλησίᾳ· ἐάν δὲ καὶ τῆς Ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὡς ὁ ἐθνικός καὶ ὁ τελώνης»⁵. Ἡ Ἐκκλησία λοιπὸν, ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ἐντεταλμένων λειτουργῶν αὐτῆς, καθίσταται ὑπὸ τοῦ Κυρίου ὡς ὁ ἐσχάτος καὶ ὑπέρτατος ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ Κριτῆς ὡς πρὸς τὰ μεταξὺ τῶν πιστῶν ἐπισυμβαίνοντα παραπτώματα. Ἐπὶ τούτῳ δὲ ἀκριβῶς καὶ ὑπόσχεται ὁ Κύριος νὰ δώσῃ τὴν ἀπαιτουμένην Ἄνωθεν ἐξουσίαν, ἐπάγων· «Ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐάν δῆσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὅσα ἐάν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ». Ἡ δικαστικὴ λοιπὸν φύσις τῆς παρεχομένης ἐξουσίας εἶναι ἀναμφισβήτητος. Τὸ ὅτι δὲ ὁ Κύριος νῆζει ἐπὶ τὰ καλῶς ἐνταῦθα «δεδεμένα», εἶναι καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ «δεδεμένα», καὶ τὰ καλῶς ἐνταῦθα «λελυμένα» εἶναι καὶ ἐκεῖ «λελυμένα», τοῦτο ἐπιβεβαιῶν εἶτι μᾶλλον τὸ δικαστικὸν περιεχόμενον τῆς ἐξουσίας τοῦ «ἀφιέναι», καὶ τοῦ «κρατεῖν ἁμαρτίας», ἄρα καὶ τὸν χαρακτήρα τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως ὡς Κριτηρίου. Διότι, ὑποθεθεῖσθω ὅτι «ἁμαρτωλὸς» Χριστιανός, ἀπερχόμενος τοῦ παρόντος βίου ἀνεξομολόγητος καὶ ἀσυγχώρητος, φέρει μεθ' ἑαυτοῦ «ἄλυτον» τὸ φορτίον τῶν ἁμαρτιῶν του· ἐν ὁποῖα καταστάσει μὲν αὐτός, ἐν ὁποῖα δὲ ἰδιότητι θὰ ἀντικρύσῃ τὸν Θεόν: Εὐδῆλον ὅτι αὐτός μὲν θὰ εἶναι ὁ παραβάτης, ὁ ἐνοχος, ὁ ὑπόδικος, τὸν δὲ Θεὸν θὰ ἀντικρύσῃ ὡς Δικαστήν. Ὁ ἐνοχος θὰ καταδικασθῇ· ἐνῷ ὁ ἐξομολογηθεὶς καὶ συγχωρηθεὶς ἐν τῷ Μυστηρίῳ τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως ἐμφανίζεται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἠθωμένος, οὐχὶ ὑπόδικος, ἄρα δὲν καταδικάζεται. Τί σημαίνουν ταῦτα: Τί ἄλλο ἢ ὅτι ἡ Μέγιστος Κρίσις, καὶ ἢ ἐν τῷ Μυστηρίῳ τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως κρίσις τοῦ Πνευματικοῦ εἶναι ἀλληλένδετοι: Καὶ ὅτι: «οἱ Πνευματικοὶ Πατέρες τὴν τοῦ Θεοῦ ψῆφον ἐκφέρουσιν ἐν τῷ δεσμεῖν καὶ λύειν»⁶; Ἐφ' ᾧ ἀκριβῶς, καὶ ὁ Μέγας Χρυσόστομος ἀπεφῆνατο ἰδὲ θαυμάσιον ἐκείνο ὅτι: «ἄπερ ἂν ἐργάζωνται κάτω οἱ ἱερεῖς, ταῦτα ὁ Θεὸς ἄνω κυροῖ, καὶ τὴν τῶν δούλων γνώμην ὁ Δεσπότης θεδικιοῖ»⁷. «Γνώμη» καὶ «κύρωσις» μόλις εἶναι ἀνάγκη νὰ λεχθῇ ὅτι εἶναι ἕροι δικαστικοί.

Εἰς ἐπίμετρον παρατηρῶ ὅτι: ἢ δικαστικὴ ἰδιότης τοῦ Ἐξομολογητοῦ Ἱερέως, τοῦ «Πνευματικοῦ Πατρός», τεκμαίρεται καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἐπὶ τῶν αὐτῶν Γραφικῶν χωρίων, ἢ, ἔπειρ ταῦτό, ἐπὶ τῆς αὐτῆς δοθείσης ἐξουσίας τοῦ «δεσμεῖν» καὶ τοῦ «λύειν», ἐφ' ἧς ἐδράζεται καὶ τὸ Μυστήριον τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως, ἐστηρίχθη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Θεολογικῆς Ἐπιστήμης ἢ ὑπαρξῆς καὶ λειτουργία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων, περὶ τῶν ὁποίων μάλιστα δύναται νὰ λεχθῇ καὶ ἱστορικῶς νὰ θεβαιωθῇ ὅτι εἶναι ἀπόφυσος τοῦ λειτουργήματος τῆς Πνευματικῆς Πατρότητος.

(Ἐπταί το τέλος)

1. Ματθ. 18, 18.

2. Χρηάτου Ἀνδρουτσου, Δογματικὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Ἐν Ἀθήναις 1907 σελ. 377.

3. Ν. Μ. Δαμαῶς, Ἐρμηνεῖα εἰς τὴν Κανὴν Διαθήκην. Ἐν Ἀθήναις. Τόμ. Γ' 1892 σελ. 82.

1. Ματθ. 18, 15-17.

2. Δαμαῶς, ἐνθ' ἄν. σελ. 85.

3. Ἱεροῦ Χρυσόστομου, Περὶ Ἱερωσύνης Γ' 5.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἡ ἀξία τῆς σφενδόνης.

Και πάντοτε, ἀλλ' ἰδιαίτερος ἐν ἐποχαῖς κρίσιμων ἀγώνων, ἡ ἐσωτερικὴ πνευματικὴ συγκρότησις τῶν ἀγωνιζομένων ἀποτελεῖ, βεβαίως, σπουδαιότατον παράγοντα τῆς ἐπιτυχίας παντός ἐγχειρήματος. Μόνη αὕτη, διὰ τῆς αὐτοθυσίας ἣν ἐμπνέει, πολυπλασιάζει τῶν ἀγωνιστῶν τὴν δύναμιν εἰς βαθμὸν καταιπλήσσοινα, αὕτη, διὰ τῆς ἐπὶ τὸν τελικὸν θρόμβον τοῦ δικαίου πίστεως, παρέχει τὴν ἐν μέσῳ τῶν δεινῶν καρτερίαν, συνελόντι δ' εἰπεῖν αὕτη ἀποτελεῖ τὸν σκελετὸν καὶ τὰ νεῦρα, τὰ ὁποῖα συγκροτοῦσιν ὄρθιον καὶ ἐτοιμοπόλεμον τὸ ἀγωνιζόμενον σῶμα. Οὐ μόνον δὲ τοῦ ἀπωτέρου παρελθόντος ἡ ἱστορία, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς ταύτης τῆς χθὲς καὶ τῆς σήμερον τὰ πρόσφατα συμβάντα παρέσχον καὶ παρέχουσιν ἡμῖν τρανωτάτην τούτων ἀπόδειξιν: Εἶδομεν τὰς σιδηροπαγεῖς πανοπλίαις τῆς ὀλικῆς δυνάμεως νὰ καταπίπτωσιν εἰς θλίβερά καὶ ἀξιοθρήνητα συντρίμματα, δσάκις ἔσωθεν τούτων δὲν ὑπῆρχεν ἡ ψυχὴ. Καὶ εἶδομεν, ἀντιθέτως, τὴν ἄπλην σφενδόνην τοῦ πνεύματος νὰ θαυματουργῇ καὶ πάλιν!

Πνευματικὴν ἐπιστρατεύουσιν!

Ἄνάγκη ὄθεν ὅπως ἐπιστρατευθῶμεν καὶ πνευματικῶς. Ἄνάγκη ὅπως ἀνέλθωσιν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὴν ἐνεργὸν δράσιν πᾶσαι αἱ πνευματικαὶ δυνάμεις τῶν καθ' ἕκαστον ἀτόμιον καὶ τοῦ Ἔθνους ὁλοκλήρου. Εἶναι ἀνάγκη πᾶς τις, καὶ ὁ ἀπλοῦστερος, καὶ ὁ κατὰ τὸ φαινόμενον εἰς τὴν ἀσημοτέραν ἐν τῷ ἔθνικῳ συγκροτήματι θέσιν τοποθετημένος. νὰ καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν, ἵνα ἀφ' ἐνὸς μὲν θρῆψῃ τὸν ψυχικὸν αὐτοῦ κόσμον καὶ συγκεντρώσῃ πᾶσας τὰς ἐν εαυτῷ πνευματικὰς δυνάμεις, τῆς ἐλπίδος, τῆς καρτερίας, τῆς ἐθελουσίας, ὑπὲρ τῶν αἰώνιων ἠθικῶν ἀξιών, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰς δυνάμεις ταύτας θέσῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἔθνους, ἀντιτάσσων τὴν ἐπὶ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ δικαίου πεποιθήσιν του κατὰ τοῦ πτώσοντος πνεύματος τῶν τυχόν καμπτομένων, παρέχων τὴν εὐψυχίαν αὐτοῦ εἰς ἀναπλήρωσιν τῆς δοκιμαζομένης καρτερίας τῶν πλητιομένων, δεικνύων γενναϊότητα εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου ἀναποτρέπτως προερχομένων δεινῶν, γενικῶς δ' εἰσφέρων τὸ μέγιστον τῆς πνευματικῆς αὐτοῦ ἰσχύος, πρὸς ἀποτελέσειν τοῦ μεγαλειώδους τούτου πνευματικοῦ ὁργανισμοῦ τῆς σημερινῆς Ἑλλάδος, ὅστις τοσοῦτον ἐντατικῶς ζῇ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας!

Ἡ πηγὴ τῆς δυνάμεως.

Καλοῦσιν ὄθεν αἱ ἡμέραι ὡς διερχόμεθα εἰς ἔτι μείζονα σύνδεσιν τῶν μελῶν τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸ ἐν Σῶμα τῆς Ἁγίας Αὐτοῦ Ἐκκλησίας, ὁπόθεν καὶ μόνον εἶναι δυνατὸν ν' ἀπορρεύσῃ ἡ ψυχικὴ δύναμις. Καλοῦσιν εἰς ἐπιμελεστέραν καθάρσιν τῶν ψυχῶν διὰ τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως καὶ εἰς συγχοτάραν Κοινωνίαν τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Κυρίου. Ἐνώπιον τῶν κινδύνων ἡ τῶν δεινῶν, αἱ καρδίαι δέον ὅπως συνέρχονται εἰς

ἐαυτὰς καὶ, διὰ τῆς Χάριτος τῆς ἐξαπλουμένης ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου ἐπὶ τὸν Κόσμον, ἀγνισθῶσι καὶ εὐτρεπισθῶσι, δεόμενοι ἅμα τοῦ Θεοῦ ὅπως ἔλθωσι καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου Κυρίου. Διότι τὴν νίκην καὶ τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν μόνιμον ἀπὸ τῶν ἀπειλομένων δεινῶν ἀπαλλαγὴν παρέχει περισσότερον παντὸς ἄλλου ἐξωτερικοῦ μέσου ἡ συναίσθησις τῆς ἁμαρτωλότητος ἡμῶν καὶ ἡ πρὸς τὸ Θεῖον θέλημά συμμόρφωσις.

«Τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε»

Δικαίως τὸ Ἔθνος ἡμῶν χαίρει ἐπὶ τῇ νίκῃ ἣτις ἔσπερε τὰ ἑλληνικὰ ὅπλα, νίκη, ἄλλωστε, δι' ἣν μεθ' ἡρωϊσμοῦ προσέφερε πᾶν ὃ, αἱ περιστάσεις ἀπήτησαν, εἰς θυσίας καὶ εἰς εὐθυχίαν καὶ εἰς εὐρύνημα. Καὶ εἶναι καθήκον παντὸς χριστιανοῦ ὅπως ἀναπέμψῃ πρὸς τὸν Κύριον, παρ' οὗ πᾶσα δόσις ἀγαθῆ, τὴν προσήκουσαν εὐχαριστίαν. Δικαίως δ' ἐπίσης τὸ Ἔθνος ἡμῶν σεμνύεται ἐπὶ ταῖς ἀρεταῖς αἰτινες, λανθάνουσαι παρὰ τῷ λαῷ ἐν τῇ περιόδῳ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἡσύχου ζωῆς, ἐνεφανίσθησαν ἐν πάσῃ πληρότητι κατὰ τὴν κρίσιμον στιγμήν. Δὲν θὰ μειώσῃ ὁμως τὴν χαρὰν ταύτην, ἀλλ' ἀντιθέτως θὰ κρατύνη καὶ καταστήσῃ αὐτὴν διαρκεστέραν καὶ σταθερωτέραν, ἡ σκέψις, ὅτι «ἡ ἀρετὴ ἡμῶν ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης» καὶ ἄρα ὅτι «Θεοῦ τὸ δῶρον». Ἄς σκεπτόμεθα ἐν πάσῃ ταπεινώσει ὅτι «ἀρχεῖοι δοῦλοὶ ἔσμεν» καὶ τούτο, ἐνῶ θὰ ἐπισπάσῃ τὴν χάριν τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ, θὰ καταστήσῃ ἡμᾶς ἱκανοὺς καὶ νὰ ὑπομείνωμεν μετὰ θάρρους καὶ καρτερίας καὶ τὴν ἐνδεχομένην καὶ φυσικὴν εἰς περιόδους ἀγῶνος ἀντιξοότητα τῶν περιστάσεων.

* Ἀρχηγὸς Χριστιανικῆς Ὀργανώσεως Νέων ἐν Ρίγα, ἐπιστέλλει τὰ ἑξῆς πρὸς τὴν «Οἰκουμένην Ἱηρησίαν Τύπου καὶ Πληροφοριῶν».

«Φαίνεται ὅτι καὶ νέα πελοδοὸς ἐξαγνισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Χριστιανικῆς ζωῆς ἔρχεται δι' ἡμᾶς. Ἱπῆρξε θλιβερόν τὸ θέαμα εὐθύς μετὰ τὴν ἐν τῇ Κυβερνήσει ριζικὴν μεταβολὴν, πολλῶν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἀτίνα ἀφηνιδίως ἠλλαξαν στάσιν καὶ ἠγωνίζοντο νὰ ἐξαφανίσωσι πᾶν ἴχνος τῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ συμμετοχῆς αὐτῶν, ἐκ μόνου λόγου τοῦ φόβου τῶν ἀνθρώπων! Ἄλλ' ἔξ ἑτέρου πῶση χαρὰ ἐκ τοῦ ὅτι πλεῖστοι νέοι λαμβάνουσι πληρωτέραν συνειδησιν τῆς ἰδιότητος αὐτῶν ὡς Χριστιανῶν. Εἰς τὰς συνάξεις λατρίας μετέχουσιν ἡδὴ περισσότεροι, ὁ ἀριθμὸς τῶν προσερχομένων εἰς τὴν Θ. Εὐχαριστίαν ἀξάνει. αἱ ὑπὲρ κοινωφελῶν σκοπῶν εἰσφοραὶ εἶναι γενναϊότεραι καὶ ἡ ἐσωτερικὴ πνευματικὴ ζωὴ καθίσταται θαυτέρα. Ἡ θερμὴ προσευχὴ πολλῶν ψυχῶν εἶναι ἀπλῶς: «Κύριε, δίδε μοι τὴν δύναμιν ὅπως μείνω πιστὸς εἰς Σε καὶ μὴ ἀξασθενήσῃ ἡ πίστις μου». Τὸ αἶσθημα τῆς ἀδελφότητος τῶν Χριστιανῶν παρέχει ἡμῖν ἐνίσχυσιν καὶ σταθερότητα. Οὕτω, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἐξωτερικῶς ἀπεκόπημεν, ἀπαξ ἔτι, ἀπὸ τῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν ἐν ἄλλαις χώραις ἀδελφῶν, θέλομεν νὰ εἴμεθα ἐσωτερικῶς ἔτι περισσότερον συννηνωμένοι μετ' αὐτῶν καὶ νὰ διατηρῶμεν τὴν κοινωνίαν ταύτην διὰ τῆς συμμετοχῆς ἡμῶν ἐν τῷ Σώματι, οὗτινος κεφαλὴ εἶναι ὁ Χριστός. Ἀδελφοί, προσεύχεσθε ὑπὲρ ἡμῶν!»

* Ἐν ἐκκλήσει ὑπογραφομένη ὑπὸ γάλλων στρατιωτῶν, κρατουμένων ἐν στρατοπέδοις συγκεντρώσεως ἐν τῇ κατεχομένη Γαλλίᾳ, καὶ ἀπευθυνομένη πρὸς τοὺς ἐν Γαλλίᾳ χριστιανούς, ἀναφέρονται καὶ τὰ ἑξῆς:

«Σπρῆφομεν πρὸς τοὺς Χριστιανούς τῆς Γαλλίας τὴν σκέ-

φιν ἡμῶν ὡς ἀδελφῶν ἐν Χριστῷ. Ἐν μέσῳ τῶν συμφορῶν, ὁ Χριστός εἶναι ἡ δύναμις καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν. Καθ' ἑκάστην πρωίαν, ἡ μελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. οἱ ὕμνοι ἡμῶν, αἱ προσευχαί αἱ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐμπνεόμεναι ἡμῖν, παρέχουσιν εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν αὔξουσαν πίστιν καὶ ἀπόλυτον πεποιθήσιν ἐπὶ τὴν νίκην τοῦ Θεοῦ. Καθ' ἣν στιγμὴν προσερχόμεθα εἰς τὴν θείαν Κοινωνίαν, ἐκ τοῦ ἄρτου τοῦ πολέμου καὶ ἐξ οἴνου λαμβανόμενου ἐκ τῶν στρατιωτικῶν ἡμῶν δοχείων φαγητοῦ, ἄπειρον αἰσθανόμεθα ἐγνωσούνην πρὸς τὸν σώσαντα ἡμᾶς Θεόν, πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν διατηρούσαν, ἐπὶ τῷ ἀνταλλάγματι τῶν ἐαυτῆς παθημάτων, ὡς ἡμεῖς ἐπὶ τῷ τῶν ἡμετέρων, τοὺς ἀπαρὰβλήτους τῆς πίστεως θησαυροῦς.»

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἱερά Σύνοδος

Ἡ Ἱερά Σύνοδος συνήλθεν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου εἰς συνεδρίαν τῇ 14 τῆς μηνός, ἀπεφάσισε δὲ ὅπως ἡ προσεχὴς συνεδρία γένηται τῇ 28ῃ τοῦ αὐτοῦ, ἵνα ἐν τῷ μεταξὺ δοθῇ καιρὸς εἰς τοὺς Σεβ. Συνέδρους, ἵνα μεταβῶσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας των πρὸς θεράπειαν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου δημιουργηθειῶν ἀναγκῶν.

Ἡ Ἱ. Σύνοδος διώρισεν, διὰ μίαν διετίαν, ὡς μέλη τοῦ Δ. Σ. τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀμ. Ἀλιβιζάτον, καὶ τὸν κ. Χαρίλαον Παπαϊωάννου, Θεολόγον.

Πολλοὶ τῶν Σεβ. Ἱεραρχῶν δι' ἐγγράφων των πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον ἐζήτησαν ὅπως προσφέρωσιν εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ διανεγρομένου ἐράνου Κοινωνικῆς Προνοίας, ἐκτὸς τῶν ἤδη διὰ τῆς Ἱ. Συνόδου προσενεχθέντων, ὡς ἐσφορᾶς τῆς Ἱεραρχίας, ἄλλος μὲν ὀλόκληρον τὸ μηνιαῖον αὐτοῦ ἐπίδομα, ἄλλος ἀρχιερατικὰ ἄμφια, κ. ἄ. ἄ. Πρὸς αὐτοὺς ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀπήντησε, συνιστῶσα ἵνα εἰσφέρωσι ταῦτα διὰ τῶν ἐκασταχοῦ τοπικῶν Ἐπιτροπῶν.

Διὰ Β. Δ. διορίσθησαν ὁ κ. Κωνστ. Χρ. Κοσμίδης παρὰ τῇ Ἱ. Μητρ. Σιδηροκάστρου ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Γραμματέως Β' τάξεως, καὶ δι' Ὑπουργ. Πράξεων ὁ κ. Χρ. Ἡρ. Παπαχριστόπουλος παρὰ τῇ Ἱ. Μητροπ. Ἡλείας καὶ ὁ κ. Κωνστ. Ζαφογιάννης παρὰ τῇ Ἱ. Μητροπόλει Δημητριάδος ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Γραφέως Β' τάξεως, καὶ ὁ κ. Ἀν. Τσάντης παρὰ τῇ Ἱ. Μητρ. Φιλίππων ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ κλητήρος Α' τάξεως.

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀνεκοίνωσε τῇ Ἱ. Συνόδῳ ὅτι τὸ ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Πετράκη ἀνεγερθὲν κτίριον τοῦ Θεολογικοῦ Φροντιστηρίου ἐτέθη εἰς διάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως, ἵνα χρησιμοποιηθῇ ὡς στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον.

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κατήλθεν εἰς Πειραιᾶ καὶ ἐπισκεφθεὶς τὴν ἐκ τῶν ἐχθρικῶν βομβαρδισμῶν πληγεῖσαν συνοικίαν παρεμύθησε τοὺς δοκιμασθέντας Χριστιανούς, μετέβη δ' εἰς τὸ Ζάννειον Νοσοκομεῖον ἔνθα ἠύλησεν καὶ ἀπήντησε λόγους ἐγκατεργήσεως πρὸς τοὺς ἐκ τῶν βομβαρδισμῶν τραυματισθέντας. Ὡσαύτως ἡ Α.Μ. ἐπεσκέφθη καὶ τοὺς οἴκους τῶν ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένων ἀεροπόρων ἀξιωματικῶν Γιάνναρη καὶ Σακελλαρίου καὶ ἐνίσχυσε πνευματικῶς τοὺς οἰκειούς αὐτῶν. Ἐκ τῶν πρώτων ἡ Α.Μ. ἐπεσκέφθη καὶ τὸν τραυματίαν Ὑποσηναγὸν κ. Κουζίγιαννην.

Ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος κατὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐκάστης Κυρ. αἰῆς καὶ ἐν πολλαῖς ἄλλαις περιπτώσεσι προεβάρχει ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱ. Ναῷ τῶν Ἀθηνῶν τῶν ὑπὲρ κατισχύσεως τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος Παρακλήσεων καὶ ἀναπέμπει τὰς δεούσας δεήσεις.

Παρακλήσει τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δράμας κ. Βασίλειος, ἐτέλεσεν ἐπιμνημόσυνον Λειτουργίαν ὑπὲρ τοῦ ἡρωϊκῶς πεσόντος Ὑποσηναγοῦ Ἐθαγγέλου Γιάνναρη. Τὰς δαπάνας τοῦ Μνημοσύνου ἀνέ-

λαβεν ὁ Ἱ. Ναὸς Ἀγ. Κωνσταντίνου Ὁμονοίας, ἔνθα ἐτελέσθη τὸ Μνημόσυνον.

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος προήδρυσεν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ συνεδριῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐθνικοῦ Ἐράνου, τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Συσσιτίων καὶ τῶν Συμβουλευτῶν Φυματιολογ. Ἰνστιτούτου, Σιβιτανιδείου Σχολῆς καὶ Ταμείου Ἀνταλλαξίμων, ἐπεσκέφθη δὲ καὶ τὸ ἐν Βουλιαγμένῃ Ἐκκλ. Ὁρσανοτροφεῖον.

Τῇ 13 Νοεμβρίου, ἐπιθυμῶν τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου ἐτέλεσεν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἀγ. Ἀνδρέου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τὴν θείαν Λειτουργίαν εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου. Μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ὁ Μακαριώτατος μετέβη εἰς τὸ Α' Νεκροταφεῖον καὶ ἀνέγνωσε Τρισάγιον ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ προκατόχου αὐτοῦ.

Ἐπὶ τῇ τρίτῃ ἐπετείῳ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἐθνικῆς Ὁργάνωσης Νεολαίας, ἐτελέσθη, χοροστατούμενος τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου, δοξολογία ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῶν Ἀθηνῶν. Παρέστη ὁ ἐξοχ. κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος, καλέσας ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ τὸν Ἱ. Κλήρον, συνέστησε πᾶσιν ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθήκον καὶ πρόθυμον ἐξυπηρέτησιν τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν τῶν Χριστιανῶν ἐν ταῖς χαλεπαῖς ταῦταις ἡμέραις, ἵνα καὶ οἱ κληρικοί, ὡς πιστοὶ στρατιῶται τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῆς Πατρίδος, προσφέρωσι μετὰ τῆς διακρινοῦσης τὸν Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὸν Κλήρον αὐτοθυσίας τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν, μηδενὸς κόπου ἢ θυσίας φειδόμενοι.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστρατευθέντων καὶ τῶν ὀλωσθέντων ἐκ τοῦ πολέμου πληττομένων, συνέστησε μεγάλην ἐκ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ὑπηρεσίαν, εἰς τὴν ὁποίαν μετέχουσιν ἀνω τῶν πεντακοσίων προσώπων. Πρὸς τὰ λαϊκὰ μέλη τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ὁ Μακαριώτατος θὰ ὁμιλήσῃ αὐριον ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ, ἵνα ἀναπτύξῃ αὐτοὺς τὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας καλοῦνται ὅπως προσφέρωσιν εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ὁ Ἀγγλικανὸς Σεβ. Ἐπίσκοπος Γιβραλτάρης κ. Harold Buxton, ἐπισκεφθεὶς πρὸ τινος τοῦ, ἐν Κων)πόλει ἀγγλικανούς, μετέβη καὶ εἰς Χάλκην, πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐν Κων)πόλει Ἀγγλικανοῦ Πρωθιερέως ἀιδεσιμολ. κ. Αὐγουστίνου Ὁκλεῦ. Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Πατριάρχης, ἔχων παρ' ἑαυτῷ τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας Ἰμβρου καὶ Τενέδου κ. Ἰακώβου καὶ Φιλιαδελφείας κ. Αἰμιλιανόν, ὑπεδέχθη τοὺς εἰς ἐπίσκεψιν αὐτοῦ ἐλθόντας, ἐν τῇ αἰθούσῃ ὑποδοχῆς τῶν ἰδιαιτέρων αὐτοῦ Διαμερισμάτων. Τὸν Ἐπίσκοπον Γιβραλτάρης ἀντεπισκέψθη ἀπὸ μέρους τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος Πανοσιολογ. κ. Ἀδαμάντιος μετὰ τοῦ Ἀρχοντος Μ. Διερχμηνέως κ. Σπ. Κωνσταντινίδου.

Τὴν Κων)πολιν ἐπεσκέφθη, πρὸς ἐρχόμενος ἐκ Ρουμανίας καὶ ἐφιλοξενήθη ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ὁ τῆς Πολωνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπος Γρόδνο κ. Σάββας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κύπρου, ἅμα τῇ ἐκρήξει τοῦ ἑλληνο-ταλικοῦ πολέμου, μεταξὺ τοῦ Σεβ. Τοποτηρητοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου, Μητροπολίτου Πάφου κ. Λεοντίου, καὶ τῶν ἀγγλικῶν ἐν τῇ νήσῳ ἀρχῶν, μετὰ δεκαετῆ διακοπῆν, ἀντηλλάγησαν ἐπισκέψεις, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο ἀφορμὴ πρὸς ἐκδήλωσιν ἀμοιβαίων αἰσθημάτων φιλίας καὶ ἀλληλεγγύης.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Τὸ Πρακτορεῖον «Ντομέϊ» ἐδημόσιωσε τὴν πληροφορίαν ὅτι ὁ Τογιόχικο Καγκάουα, ὁ γνωστὸς χριστιανὸς κοινωνικὸς ἐργάτης, συνελήφθη πρὸ τινος ἐπὶ παραβίασει τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου. Ἡ σύλληψις ἐγένετο ἐντὸς ἐκκλησίας, ἐν Σεταγάγια, συνελήφθη δ' ἐπίσης καὶ ὁ Πάστορ αὐτῆς Ὁγκάσσα. Μετὰ 20 ἡμέρας ὁ Καγκάουα ἀπεφυλακίσθη. ἐγκατελείπειν ὅμως ἀμέσως τὸ Τοκιο, μεταβαίνων εἰς νήσον τινα τῆς Ἰαπωνίας, ὅπου θέλει ἀφιερῶσαι τὸ ὑπό-

λοιπόν της ζωής του εις την μεταξύ των φυματικών εργασιών.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Το Χριστιανικόν Συμβούλιον της Ν. Αφρικής απεφάσισεν όπως προβή εις παραστάσεις παρὰ τῆ καθολικῆς, διὰ τὸν περιορισμὸν τῶν γερμανῶν ιεροποστολῶν καὶ τὴν ζημίαν τὴν προσενηθεῖσαν ἐκ τούτου εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶαι σύμφωνος πρὸς τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν καθόλου στάσιν τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου τῶν Ιεροποστολῶν, τοῦ ὁποῖου τμημα εἶναι καὶ τὸ Χριστιανικόν Συμβούλιον τῆς Ν. Αφρικῆς· καὶ τοῦ ὁποῖου ἡ πολιτικὴ συνίσταται πάντοτε εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ ἔργου τῶν χριστιανικῶν ἱεροποστολῶν ὑπεράνω τῶν ἐθνικῆς φύσεως συμφερότων. Διαρκούντος τοῦ πολέμου τοῦ 1914—1918, αἱ Χριστιανικαὶ ὀργανώσεις τῆς Ν. Αφρικῆς ἐτήρησαν παρομοίαν στάσιν καὶ ἠδυνήθησαν, ἐν τινι μέτρῳ, νὰ ἐμποδίσωσι τὴν καταστροφὴν τοῦ ιεροποστολικοῦ ἔργου, τοῦ ἐπιτελεσθέντος ὑπὸ τῶν Γερμανῶν. Καταβάλλονται ὡσαύτως προσπάθειαι πᾶντοτε εἰς τὴν ἐνίσχυσιν ἐκεῖνοι, οἵτινες εἶχον ἀφοσιωθῆ ἀποκλειστικῶς εἰς ιεροποστολικὰς ἐργασίας καὶ οἵτινες δὲν δύνανται πλέον νὰ λάβωσιν οἰκονομικὴν βοήθειαν ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῶν χωρῶν. Τὸ Χριστιανικόν Συμβούλιον τῆς Ν. Αφρικῆς θεωρεῖ ἑαυτὸ ὑπόχρεον ὅπως λάβῃ τὰ προσήκοντα μέτρα πρὸς πρόληψιν τῶν ζημιῶν. αἵτινες ἤθελον προζῆσαι διὰ τὰς χριστιανικὰς ἱεροποστολὰς ἐκ τῆς σημερινῆς πολιτικῆς καταστάσεως καὶ ἐκ τῶν ἐξ αὐτῆς ἀπορροεσῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν.

— Κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τὸ Τσοῦν Κίγκ ὑπέστη ἐπανεπιλημμένους ἀπὸ ἀέρος βομβαρδισμούς, ἐκ τῶν ὁποίων ἐπλήγησαν βαρύτερα αἱ Χριστιανικαὶ Ἀδελφότητες τῶν Νέων. Διαπιστοῦται ἐν τούτοις μετ' εὐχαριστήσεως, ὅτι τὰ μέλη τῶν Ἀδελφότητων τούτων ἀντιμετωπίζουσι μετὰ περισσῆς ἠρεμίας τὸν κίνδυνον καὶ τὰ δεινὰ, ἐπανέχρονται δὲ εἰς τὰς συνήθειαι αὐτῶν ἐργασίας εὐθύς μόλις δοθῇ τὸ σύνθημα τῆς λήξεως τοῦ συναγερμοῦ. Αἱ ἐν Τσοῦν Κίγκ Ἀδελφότητες ἔχουσι ἐπιλημμένην ἀπόφασιν νὰ συνεχίσωσι τὴν δράσιν αὐτῶν ἕ, τι δῆποτε καὶ ἂν ἤθελε συμβῆ, ἐξήγησαν δὲ παρὰ τοῦ Ἑθνικοῦ αὐτῶν Συμβουλίου ὅπως ἐνισχυθῶσι δι' αὐξήσεως τῶν μελῶν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν, ἐπὶ σκοπῷ μεγαλυτέρας εὐρύσεως τοῦ προγράμματος τῆς δράσεως αὐτῶν.

NEA BIBLIA

Ἱεροδικῆν Θεοδ. Κοκκινάκη, Ἡ Ὁρθοκεία ἐνός ἐπιστήμονος, Νέα Ἰέρκη 1940.— Ὁ ἐπιστήμων ἐκαίνος, τοῦ ὁποῖου τὰς θεολογικὰς ἰδέαι ἀναλθεῖ εἰς τὴν ὡς ἄνω ἐργασίαν ὁ Ιερολ. κ. Θ. Κοκκινάκης, εἶναι ὁ καθηγητῆς τῆς Φυσικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Σικάγου Arthur H. Compton. Ὁ Compton εἶναι ἀπὸ μακροῦ γνωστὸς εἰς τοὺς ἐπιστημονικοὺς κύκλους τῆς Ἑσθῶπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς ἀπὸ τῆς ἀξιολόγου αὐτοῦ ἐργασίας, ἕνεκ τῶν ὁποίων ἐλάβε ἦδη τῷ 1927 καὶ τὸ βραβεῖον Νόμπελ.

Ὁ συγγραφεὺς, λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ διαλέξεως τοῦ μνημονευθέντος καθηγητοῦ, ἐκθέτει τὰς ἰδέαι ἐκεῖνας τοῦ Compton, τὰς ἀναφερομένας εἰς τὰ κεφαλαιώδη προβλήματα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀπαρχολοῦν τὸν πνευματικὸν ἄνθρωπον. Εἶναι παρήγορον ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐμφανίζονται συχνὰ ἐπιστήμονες, ὁμολογούντες τὴν πίστιν των εἰς τὸν Θεὸν καὶ τονίζοντες τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἀξίαν, τὴν ὁποῖαν ἔχει διὰ τὸν ἄνθρωπον ἡ Ὁρθοκεία. Καὶ ἐν προκειμένῳ μετ' εὐχρηστικῆς σημειώμεν τὰς ὑγιεῖς ἀντιλήψεις τοῦ διασημοῦ τούτου φυσικοῦ, ἐνῶ ἐξ ἑτέρου ὀφείλομεν νὰ ἐπαινέσωμεν τὴν προσπάθειαν ταύτην τοῦ Ιερολ. κ. Κοκκινάκη, διότι οὕτω πραγματοποιεῖται καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ἱεροποστολικῆς δράσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀμερικῆς.

ΔΗΜ. ΚΩΤ.

Παναγιώτου Ἱ. Μπρασιώτου, Καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. Ἡ γυνὴ ἐν τῇ Β. βλφ, ἐκδοσις δευτέρα, ἐν Ἀθήναις 1940 σ. 61.— Ἡ παρούσα ἐνδιαφέρουσα καὶ μετὰ τῆς διακρινούσης τῶν συγγραφέα ἐπιστήμης καὶ ἐπιμελείας συντεταγμένη μελέτη προήλθεν ἐκ διαλέξεως, ἐκδόσεως ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Παρνασσοῦ τῷ 1922 καὶ ἀκαλοῦθως δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ ΚΒ' τόμῳ τοῦ Ἐκκλησια-

στικῶ Φάρον», τοῦ Πατριαρχεῖου τῆς Ἀλεξανδρείας. Τῶν ἀνατύπων τῆς δημοσιεύσεως ταύτης ἐξαντληθέντων, ἐκδόεται ἤδη τὸ δεύτερον, δελετωθεῖσα καὶ ἐκτυπηθεῖσα ἐν πολλοῖς, ἂν ὅμως ἀπομακρύνσεως ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς αὐτῆς μορφῆς. Ἡ μελέτη αὕτη, ὡς ἐδηγγὸν ἔχουσα τὴν ἀγίαν Γραφήν, δίδει τῇ ἀουδύουσαν εἰς τὸ ζήτημα περὶ τῶν περιφημον δικκτωμάτων τῆς γυναικὸς λύσιν καὶ ὑποδεικνύει τὴν ἀληθῆ καὶ ὑψηλὴν αὐτῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἐκπολιτιστικῆν ἀποστολήν.

Κωνστ. Ἱ. Δημητροπούλου, διδάκτορος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λαφίας, Βίωσις, προσωπικότης καὶ ἐννοια τοῦ Πνεύματος, εἰδικώτερον δὲ τοῦ ἀντικειμενικοῦ πνεύματος (ἔρευνη καὶ χαρακτορίζουσα τὴν δημιουργικὴν προσπάθειαν τοῦ ἀνθρώπου), Τρίπολις, 1939.

Ἀρχιμ. Μεθ. Διδιον Κομποστάνου, Καθηγητοῦ. Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι ὡς ἐπιστήμονες καὶ κληρικοί. Ὁρθοκεία καὶ ἐπιστήμη, Ἀθῆναι 1940.

Ἐμμανουὴλ Παντελάκη, Πυθαγόρας καὶ Μ. Βασίλειος, ἀνατύπωσις ἐκ τοῦ Β' τόμου τῆς τεσσαρακονταετηρίδος Θεοφίλου Βορέα Ἐν Ἀθήναις, 1940. Πραγματεύεται περὶ τῆς στάσεως τῶν χριστιανῶν συγγραφέων, ὅχι δὲ τοῦ Μ. Βασιλείου, ἐναντι τῶν κλασσικῶν καὶ δὴ τοῦ Πυθαγόρου καὶ τῶν Πυθαγορείων.

«Εἰσαγωγή εἰς τὸ Ὁσωρητικὸν καὶ Πρακτικὸν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς», Χρυσάνθου τοῦ ἐκ Μαδίτων. Ἡ ἐκδοσις αὕτη ἦεν εἶναι στεροτόπου ἀνατύπωσις τῆς πρῶτης ἀπὸ τῆς Ἀθῆναις ἐκδόσεως τοῦ 1821, ἐγένετο χορηγία τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Παν. Μπρασιώτῃ ὑπὲρ τῆς Σχολῆς τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τοῦ Ψεῖου καὶ εἰδικῶς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Παδικοῦ Βυζαντινοῦ χοροῦ, ἐκπελαίξ δὲ καὶ μετὰ προσεγομένων τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Κ. Παπαδημητρίου. Τὸ εἶδλλον τοῦτο πωλεῖται εἰς τὰ Κεντρικὰ διδλοπωλεῖα τῶν Ἀθηνῶν ἀντὶ δραχ. 40.

— ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ —

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἱ. Μητροπόλις Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης

Συνθά τῷ ἀρθρῳ 46 τοῦ Ἄν. Νόμου 2200)1940, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους, ὅπως μέχρι τῆς 25 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ὑποβάλωσι μετὰ τῶν νομίμων πιστοποιητικῶν αἰτήσεις ὑποψηφιότητος πρὸς συμμετοχὴν διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς χηρουούτης θέσεως τακτικοῦ ἐφημερίου ἐν τῷ χωρίῳ Κλαδῶ τοῦ ε.δ. Σελκυσίας. Ἐν Σπάρτῃ τῇ 25 Ὀκτωβρίου 1940.

† Ὁ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης Διονύσιος

Συνθά τῷ ἀρθρῳ 46 τοῦ Ἄναγκ. Νόμου 2200)1940, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ὅπως, μέχρι τῆς 7ης Δεκεμβρίου ὑποβάλωσι μετὰ τῶν νομίμων πιστοποιητικῶν αἰτήσεις ὑποψηφιότητος πρὸς συμμετοχὴν διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς χηρουούτης θέσεως τακτικοῦ ἐφημερίου ἐν τῷ χωρίῳ Ἀστέριον τ.δ. Ἐλους. Ἐν Σπάρτῃ τῇ 7 Νοεμβρίου 1940.

† Ὁ Σπάρτης Διονύσιος

Ἱερά Μητρόπολις Κορινθίας

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν ἐφημεριακὴν θέσιν τῆς ἐνορίας Ἄνω Λιμνηίου—Κορινθίας, ὅπως ἐνός μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἐν τῷ ἀρθρῳ 48 τοῦ Ἄν. Νόμου 2200)40 ἐπιζόμενα πιστοποιητικά, ἵνα ἀνακηρύξωμεν αὐτοὺς ὑποψηφίους πρὸς ἐκλογὴν ἐφημερίου ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἐνορίᾳ. Ἐν Κορίνθῳ τῇ 5ῃ Νοεμβρίου 1940. † Ὁ Κορινθίας Μιχαὴλ

Ἐμβάσματα καὶ συνδρομαὶ ὑπὲρ τοῦ Δελτίου ἀπευθύνονται Δικ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς πρὸς τὸν Διαχειριστὴν κ. Νικίτην Στραθόπουλον, ὁποῖον αὐτῆς σημειωμένου τοῦ σκοποῦ δι' ἐν ἀποστέλλεται.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Π. Σ. ΜΑΝΩΛΑΞΗΣ

Ἔτυπος «Φωνικός» Ἀθηνῶν τοῦ 4.—Τηλ. 51 229